

Candım Ben Can

– Gülseren · 09 Aralık 2017

CANDIM BEN CAN :(

Minicik kalbimle candım ben
Sevgiye muhtaç.
Öyle küçüktüm ki daha.
Bir el değince başıma
Sevecek sandım,soğuktan üşüyen bedenimi!!
Yüzüme vurunca o kocaman elleri
Canım çok yandı.
Ağladım çaresizce.
Kimse duymadı ki sesimi!!

Yetmedi.
Demirlere koyup küçük bedenimi.
Vurdukça vurdu başıma
Titredim,çok titredim.
Galiba kesiliyordu nefesim!

Sonra
Fırlatıp attı beni bir kağıt parçası gibi.
Bir caninin ayakları altında tekmelendim
Defalarca,defalarca.
Kırıldı kemiklerim.
Candım ben can.
Suçum neydi ki benim.

Öyle çok küçüktüm ki,
Sadece sevgiye aç.
İnsanlar bizi sever bilirdim!!
Oysa, seyrettiler uzaktan uzağa,
Can çekişimi.

Ben,artık gidiyorum,
Huzurla uyuyacağım cennetime.
Kapanırken gözlerim yavaş yavaş,

Çok ama çok üşüyordum.
Sonunda anladım.
Ben,küçük kedi.
Henüz daha büyümeden,
Ölüyordum_____:(

Gülseren MORKAN